

Zaaknummer 2012-T885 (2) B

30 juni 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mevrouw mr. M.L.J. Bomers.

1. De procedure

Op 7 mei 2015 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde wijlen [naam].

De KLAC heeft de Aartsbisschop van Utrecht geadviseerd de klacht tegen aangeklaagde niet gegrond te verklaren.

Mevrouw mr. M.L.J. Bomers heeft bij brief van 21 mei 2015 (ingekomen op 22 mei 2015) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 7 mei 2015.

[Naam], Hoofd Bureau Officialaat Aartsbisdom Utrecht heeft bij brief van 9 juni 2015 (ingekomen 10 juni 2015) namens het Aartsbisdom gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 19 juni 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat de KLAC in haar advies van 7 mei 2015 niet heeft vermeld dat klager ter zitting van de KLAC foto's heeft getoond van de littekens op zijn linkerbovenbeen; de plaats waar aangeklaagde zijn sigaar uitdrukte. Daarbij heeft klager ook nog uitdrukkelijk aangeboden om de littekens op zijn lichaam te laten zien.

Voorts is tijdens de zitting van de KLAC vrij uitvoerig stilgestaan bij de feitelijke situatie van de kerk, de sacristie en de pastorie. Klager heeft precies beschreven hoe de indeling van de kerk was, waar de deuren zich bevinden, etc. [Hoofd Bureau Officialaat Aartsbisdom Utrecht] bevestigde een en ander. Ook hieraan is in de uitspraak van de KLAC geen aandacht besteed. Daarnaast moet worden opgemerkt dat klager blijkens hetgeen is overwogen onder 4.3. van het advies, op de KLAC een betrouwbare indruk heeft gemaakt en dat er een verklaring is van pastor [naam], die inhoudelijk overeenkomt met hetgeen klager naar voren heeft gebracht. Bovendien heeft pastor [naam] eveneens opgemerkt hetgeen klager tijdens de verschillende gesprekken tegen hem heeft verteld, consistent en duidelijk was.

Klager komt tot de conclusie dat er voldoende steunbewijs is om tot een gegronde verklaring te kunnen komen.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de waardering van het aan de behandelend kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

Hetgeen de behandelend kamer met betrekking tot de waardering van het “bewijs” als steunbewijs (onder punt 4.3. van haar advies) heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelend kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd door klager en aangeklaagde toereikend gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel over de waarde van het bewijs heeft kunnen komen. Het is voor de behandelend kamer niet noodzakelijk dat zij in haar advies op al hetgeen is aangevoerd, belastend of ontlastend, ingaat. Er is dan ook geen sprake van een motiveringsgebrek.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 30 juni 2015 door mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.